

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — ВУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07308

PIK LXXXII Ч. 241. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 20 CENTS ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО-ІОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го ГРУДНЯ (DECEMBER) 1975 No. 241. VOL. LXXXII.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Українки Ірвінґтону-Ньюарку підсумовують Рік Жінки

Ньюарк-Ірвінґтон, (Д.Р.). — На закінчення 1975 року, що був проголошений Міжнародним Роком Жінки, а в нашій громаді Роком Української Жінки, українські жіночі організації Ірвінґтону-Ньюарку зорганізували в дні 7 грудня 1975 р. спільними силами вечір для підсумовування досягнень цього року. Вечір мав студійний характер, тож центром програми були панелі, який дав перегляд розвитку жіночих рухів та аналізу суспільних явищ — економічних, політичних, культурних, — що спричинили народження фемінізму і його сучасне відродження, огляди поселення в цілому світі. Панель започаткували відповідними вступними завами Ліда Гладка і Анна Гуп. Про «Причини і явища жіночого руху в Європі» доповідала д-р Іванна Ратич, професор Ратгерс Університету. «Короткий огляд американського жіночого руху» — подала Ірина Фенчак, психолог; «Етапи Українського Жіночого Руху» опрацювала д-р Наталія Паузіак, викладач Пенсильванського Університету, а про сучасне положення українських жінок — політичних в'язнів реферувала Стефанія Букчована. Модератором була м-р Дора Рак, яка закінчила серію доповідей переглядом досягнень жінок на протязі 1975 року в американському і українському світі та відчитанням проекту відповідних резолюцій, які зала апробувала. Одна з них, що відноситься до ситуації українських жінок — політичних в'язнів, буде переслана до конгресменів і сенаторів стейти Нью Джерсі та до відповідних осіб при Об'єднаних Націях. Знову ж ухвалений апель до організації Міжнародна Амнестиї буде ширше випрацюваний і туди предложений. Врешті до Управи СФУЖО буде передана рекомендація в справі продовження дій комітетів Року Жінки і розроблення плану для українського жіноцтва на декаду 1975-1985 — в рамках напрямків ухваленого в Мексико Сіті, «Світового Плану», що мають бути реалізовані протягом наступної декади, в тім і проєкту другої світової жіночої конференції, рекомендованої на рік 1980. Музичну частину програми становив малий фортепіанний концерт у мистецьким виконанні двох піаністок — Дарії Гордінської - Каранович і Ляриси Крупи. Прогляда виставка українських і англійських матеріалів з діями фемінізму і сучасного жіночого руху була під зарядом Наталії Чапленко. Мистецькі афіші згадали мисткиня Люба Мазар, а рекламні афіші Анита Комих. Перекрупу приготували пані з Комітету. В склад Об'єднаного Комітету входили делегатки Відомих Організацій і Злоділів США, ОЖ ОЧСУ, Перго Хреста.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ДОПОМОГУ БРАТАМ І СЕСТРАМ У НЕДОЛІ

ЗАКЛИК ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Десять Загальних Зборів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися 22-го листопада н.р., доставили перед Екзекутивю цієї нашої єдиної, визнаної урядом і пов'язаної тисячами зв'язками співпраці з офіційними міжнародними допомоганими агенціями, а Урядом Вищою Комісаря для Справ Втікачів при Організації Об'єднаних Націй виключно, установив нові завдання, що їх головною ціллю є оборона прав української людини в різних країнах нашої землі та її допомога новим втікачам-вселенцям у переселенні і поселенні в нових країнах поселення. Понад тридцятилітня історія ЗУАД Комітету показує, що ця наша незалежна центральна Української Суспільної Служби виконала велику історичну роль в перші повні роки, принісши першу допомогу всім тим сотням тисяч українських втікачів-вселенців, які внаслідок війни опинилися на чужих землях без засобів до життя, виснажені для цих наших вигнанців права на міжнародну допомогу нарівні з усіма іншими переселенцями державних народів, закріпила за нашими ситальцями українське ім'я і допомогла їм переселитися і почати нове вільне життя в заокеанських країнах. Кожна нова потреба допомоги, чи то перехід на Захід українських воєнків, які продовжували боротьбу проти нацизмів в Україні, чи то нова хвиля втікачів у зв'язку з подіями у Мадящині, а потім в Чехо-Словаччині, чи то остання велика допомога нашим братам в Югославії, які потерпіли від землетрусу, заставляла наш ЗУАДК до нової, повної посвяти праці, що у висліді дала певну й конкретну допомогу нашим братам у потребі. До сьогодні існує і працює в Європі Європейське Представництво Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що є тям незалежною вільною нашою станцією допомоги, яка — неначе наш вільний український консулят — заступає справи українських втікачів, допомагає їм усім в інтеграції на нових землях поселення, чи то в переселенні до заокеанських країн на постійне поселення, а головне обороняє права українського втікача і заступається за кожного нашого втікача перед урядовими і допомоганими установами. Прийнятий на Десятих Загальних Зборах ЗУАДКомітету директор Європейського Представництва нашої установи точно подає розміри праці цієї нашої станції, що з уваги на нову хвилю втікачів і вселенців стоїть перед новими трудними завданнями. Цю на-

Степан ЧАРНЕЦЬКИЙ ПІД ЗВУКИ КОЛЯДИ

Легендо давніс дїт, дїтячїх, незабутнїх, Яка ти свїжа все і гарами сповита! Живеш на фїльмі снїг і звукїх ледєв чутнїх І в пам'ятї лежиш, як мармурова плита... Рїздє! Ялицька! Гей, з Подїлля вїтер вїс, Ніглава й Серєт вже під кризою дрїмають, Сєло задуманє. Нїдє вєсїр. Сутєнїс. На небї повно зір. Коляднїкї спївають. Подїлля, ти — мєс, застєленє снїгами, Все спогадом шумїш і дєнь і нїс за мною! Хоє зрадїє я тебе і мєс з обїмїє мамї В чужїй пішов я свїт — щє гїчує за тобою! Рїздє вколїсанє грїмкоє колядою, — Що в нїї вєслувалїсь подїльські тїлї сєла! — Щє нїнї ти вєселкою трємтїш яною, Длї мєнє ти єдїна пієня щє вєсєла. Лунай мєнї, лунай в душі, еколюсїй снами, Навїсїй спомїни з лїт давнїх-мєзобутнїх, Коли мєнї вєсь свїт — був добрий усмїх мамї І звукїх колядї, далєкї, лєдєв гутнї.

УПРАВА АМЕРИКАНСЬКОГО НТШ ВІДБУЛА ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Нью Йорк (НТШ). — В суботу, 20-го грудня 1975 від год. 11.30 перед полуднем до 4.30 по полудні відбулося у власній домівці пленарне засідання Управи Американського Наукового Товариства ім. Шевченка. При численній участі членів Управи засідання відкрив голова проф. д-р О. Андрушків, покликуючи зібраних вшанувати пам'ять недавно померлих дійсних і звичайних членів НТШ хвилюючі мовчаннями: Б. Кравцева, М. Соневицького, А. Рудницького і В. Ласовського та добродія Товариства, М. Матляя. Згодом голова привітав новопризначеного члена Медично-Природничої Секції до Головної Управи, д-ра Кононенка. По відчитанні протоколу, обговорювано справу відзначення 200-річчя Незалежності ЗСА і 100-річчя поселення українців в Америці. В остаточному оформленні відзначення цих подій відбувається спільною науковою конференцією НТШ і УВАН 21 червня 1976 у Вашингтоні в приміщенні Американського Католицького Університету, в рамках цілісності українських святкувань в дніх від 20 до 27 червня 1976, ведених Центральним комітетом, створеним для цієї мети. Отець д-р М. Войнар, із комісією НТШ для цієї цілі, є відповідальним за участь НТШ у відзначуванні цих роковин. Подібні відзначування з участю НТШ відбуваються на Ратгерському Університеті у Нью Бронсвіку (відповідальний — проф. д-р І. Головинський), в Люмберґ і Ле Мойн коледжах в місяці квітня (організує проф. д-р М. Богатюк), і у Філадельфії, на Пенсильванському Університеті (відповідальний і проф. д-р Максимович). Проф. д-р М. Богатюк подає до відомо, що українські науковці з НТШ братимуть участь в етнічній конференції, організованій т. з. «Трипел еС енд Дабел ЕЙ».

Українські професіоналісти в Бразилії відбули свою першу зустріч

Куритіба, Бразилія. — Ще 27 і 28-го вересня ц. р. відбулася тут перша зустріч професіоналістів українського походження, у якій взяли участь біля 100 осіб. Нагодою до такої зустрічі були дві ювілейні дати, а саме: 80-річчя масової еміграції до Бразилії і 40-річчя семінарії оо. Василіян в Бразилії. Учаєнік зустрічі були у 90 відсотках місцеві уродженці, а решту становили старші, або новопробулі імігранти. Зустріч відбулася в приміщеннях нового, модерного будинку вищої семінарії оо. Василіян на Вателі. У зустрічі взяв участь Владика Йосиф Мартинець, який привітав учасників українською мовою, висловлюючи радість з приводу такої великої кількості присутніх. Промову португальською мовою виголосив Владика Ефрем Кривий, який у загальних зарисках накреслює цілі зустрічі і вказав на її важливість. Другу промову на тему «Український народ, його культура й традиції» виголосив о. Володимир Негайко. Черговим промовцем був ред. Микола Гец, який говорив про українців в

Ордени і грамоти для багатодітних матерів

Москва. — «Відомості Верховної Ради СРСР» подали в ч. 46 і ч. 48 (з 12-го листопада і 26-го листопада) списки багатодітних матерів, яким «присвоєно звання „Мати — героїня“ з врученням ордена „Мати-героїня“ і грамоти Президії Верховної Ради СРСР». У першому списку подано таку кількість багатодітних матерів по республіках: в Українській ССР — 60 матерів; у

Кіссінджер перестерігає ССРСР

Вашінґтон. — Попереджуючи, що напруження між ЗСА та Советським Союзом можуть зрости, державний секретар Генрі Кіссінджер заявив у вівторок, 23 грудня, що уряд президента Джералда Форда продовжуватиме всіма можливими способами протиставитися насильному встановленню підтримуваного Москвою марксистського режиму в Анголі. Він сказав на пресовій конференції, що хоча Сенат минулого тижня проголосував прийняти будь-яку додаткову військову допомогу ЗСА для анти-марксистських фракцій в тій колішній португальській колонії, то Адміністрація президента Форда перешасть до антикомуністів ко-ло 9 мільйонів доларів, які ще залишилися з раніше призначених фондів, а також

Елена Сахарова повернулася до Москви

Москва. — З Москви інформують, що в понеділок, 22-го грудня ц.р. дружина академіка Андрія Сахарова, Елена Сахарова-Воннер, яка перебувала довгий час за кордоном, переїхала в Італію, де вона переходила операцію очей, а після їздила до Осель, щоб відібрати в імені чоловіка призначену йому Нобелівську нагороду миру — повернулася до Москви. На летовищі Шереметєво Сахарову зустрічали її муж і біля 30 інших осіб, переважно друзів Сахарових. Переїрка документів та інших речей на московському летовищі тривала дві і пів години. Елена Сахарова привезла зі собою одержану в Осель медаль і димлом, а грошеву премію у висоті 143.000 доларів Сахарови вирішили залишити за кордоном з огляду на встановлене урядом Советського Союзу високе мито.

Амальрика знову переслухують

Москва. — В суботу, 20-го грудня ц.р. советська міліція була знову заарештувала Андрія Амальрика, відомого історика і письменника та автора книжки «Чи проіснує Советський Союз до 1984 року», але після 7-годинного переслухання його звільнили.

Дир. Петро Постолок, довголітній завідувач книгарні „Свободи“, відходить на емеритурі

Джерсі Сіті. — Директор Петро Постолок, активний учасник Українських Визвольних Змагань під час Першої світової війни, основоположник і директор львівського видавництва „Червона Калина“ та провідний працівник інших видавництв, відомий наш громадський діяч, заруднений у в-ві „Свобода“ від 1951-го року, спочатку в експедиції і опісля як завідувачий книгарським відділом, відходить з кінцем цього року від активної праці у „Свободі“ на емеритурі. Після відходу на емеритурі в останніх трьох роках редакторів д-ра Тіухи Луцева, Івана Кедрина-Рудницького, Вячеслава Давиденка та померлого недавно Богдана Крацева, як і невдалий смерть ред. М. Сосновського в липні ц.р., теперішній відхід дир. П. Постолока і відхід з кінцем цього року довголітнього друкаря Романа Падковського, дальше поглиблює ті великі персональні зміни у видавництві Українського Народного Союзу після його стабілізації понад двадцять років тому. Дир. П. Постолок народився 10-го липня 1894-го року в Золочеві в Західній Україні. Середню школу за-

Дир. Петро Постолок.

кінчив в Золочеві і вже лозаком в серпні 1914-го року вступив до Легіону Українських Січових Стрільців. В 1918-му році, як хорунжий УСС, виконував службу ад'ютаанта команданта Легіону сотника Осипа Микитки. В наступі на кадетську школу у Львові в листопаді був поранений прострілом легенів і кілька місяців пролежав у лікарні. Завільнений з лікарні, знову добровільно зголосився до праці в персональному відділі Державного секретаріату військових справ, а в ч. (Закінчення на стор. 4-ій)

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07306.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1975.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСО 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежні матеріали повертає тільки тоді, коли автор собі це явизволено застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Щоби свята були веселі...

Мабуть всі люди і народи на цій нашій планеті мають той сам святковий звичай: бажають собі веселіх і щасливих свят! У цьому є великий глум. Життя бо наше сповнене переважно працею і турботами, а радість, справжня веселість, не є частим гостем.

Різдво Христове вже само по собі, своїм значенням і своєю символікою, є святом радості і надії. "Возвеселіться всі разом нині!" — співається у нашій колядці. Возвеселіться, бо народився Бог Предвічний, "прийшов день із небес, щоб спасти люд свій весь". Отже, радіємо тим, що вчинив для нас наш Творець.

В цьому і найбільша суть радості, причинитись до радості ближнього, до веселості інших. Така радість є подвійна, бо радіємо тим, що іншому принесли радість, та радіємо його радістю.

Таке розуміння радості належить до найкращих традицій нашої колядки. Коли в Рідному Краю ми раділи радістю тих малих колядників під вікнами чи біля дверей наших хат, опісля в Західній Україні на таку радість приносила пожертва "коляди" на Рідну Школу, "Просвіту" та інші наші народні цілі.

Радість такої коляди існує і в нашій громаді в Америці та в інших країнах нашого поселення. Жертвуємо тут нашу "коляду" на різні добрі цілі, між якими вже від понад чверть сторіччя є традиційна коляда на цілі нашої харитативної централі, Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

На іншому місці в цьому числі надруковано заклик нашого ЗУАДК до щорічної коляди і пожертва на його харитативні цілі. Відгукуюсь на цей заклик, однодушно підтримую Екзекутивною нашої громадської централі, Українського Конгресового Комітету Америки, та складімо нашу щедру "коляду" — пожертву на допомогу потребуючим братам і сестрам нашим, бажаючи їм і собі:

Веселіх і Щасливих Свят!

Гірше хунти...

Минулого тижня військовоий уряд Чиле, на інтервенцію католицьких єпископів тієї південноамериканської країни, звільнив з тюрми 165 політичних в'язнів, включно з п'ятьма священниками, та дозволив тим, хто бажає, вихити за кордон. Провідник чилійської хунти генерал Августо Пінючет Угарте заявив, що політичні в'язні були звільнені з уваги на наближення Різдва Христового.

Цей факт ще раз вказує, що хоча проти чилійського військового уряду можна мати дуже серйозні застереження, бо хунта зликувала демократичну систему, встановила диктатуру правого напрямку та порушує громадянські і людські права чилійців, то у питанні політичних в'язнів ця диктаторська хунта виявилася багато більш гуманною, ніж такі нібито "демократичні" країни, як Советський Союз, Куба та інші комуністичні держави. Це вже втретє чилійська хунта масово звільнила політичних в'язнів, бо в березні цього року дозволила вихити за кордон 95-ом політичним в'язням, включно із сестрою колишнього марксистського президента Сальвадора Альєнде, а кілька місяців раніше були звільнені й вихити з Чиле кілька найбільших дорадників Альєнде.

Найновіше звільнення 165-ох чилійських політичних в'язнів насуває логічний запит: чому Советський Союз, який в Об'єднаних Націях та в інших форумах завжди закликає хунти, що вона порушує людські права та змушується над політичними в'язнями, не візьме прикладу з Чиле та не звільнить із концентраційних таборів, в'язниць та закладів для божевільних своїх політв'язнів і не дозволить їм вихити за кордон, якщо вони того бажають? Якщо советські верховоди безперечно критикують Чиле за погане трактування політв'язнів, то повинні раніше поглянути на жалюві умовини в Советському Союзі, в якому не звільнюють навіть тяжко хворих політичних в'язнів, а навпаки, стараються знищити їх фізично і духово. Гірше чилійської хунти...

І Музика

ПЕРША РІЗДВІЯНА ПОЕМА І ЇЇ АВТОР

(2)

Ця перша стрічка Романового кондака на Різдво, що складається із 24 віршів, гомонить в часі Різдва на цілому Сході у візантійському обряді. Кількома рисами змальована вся картина у цьому вступі і кінається поклоном, що гомонить при кінці кожного вірша і по-майстерному з ним залучений:

Анас бо ради родився отроча младо Предвічний Бог!

Цілий кондак поділяють на п'ять частин:

1. Звернення заклик до вірних,
2. Подвиг Марії,
3. Подвиг Мудреців і їхня розмова з Марією,
4. Оповідання Мудреців в про подорож,
5. Молитва Марії, Звертаючись до вірних, у

реторичний і мистецький і в той спосіб, Роман закликає:

"Отворив Вифлемє ворота ада, ходимо погляньмо!"

Поет старається вказати вірним, що таке надзвичайне криється у біблійній печері-вертепі: там появилася нова пожива — скарб раю, там корінь прощення, там криниця, про яку мріяв тужливо Давид, там Діва тількищо породила Дитя, і зникла життя прага Адама та Давида!

"Співим гому на те місце, ходім мериць, де вродилась дитина маленька — Предвічний Бог!"

Нечітко підноситься залона по заловідженні, — на сцені вертеп, Марія, Йосиф

НАЙВАЖЧЕ ЗАВДАННЯ

В своїй студії "Історія Карла XII" Ф. Вольгер пише: "Україна завжди прагнула до волі: але оточена Московією і Польщею, вона була змушена шукати собі опитувача... в одній з тих держав. Вона віддала себе під опіку Польщі, яка трактувала її як підлеглу країну, тоді вона звернулася до Московії, яка почала панувати над нею деспотично".

Цим кількама реченнями великий французький мислитель з'ясував напрямки нашої історії від часу укладу київської Русі, тобто наші постійні змагання до відзисання незалежності і наші головні конфлікти, впливаючі з географічного становища України між трьома потугами. Це становище покладало на нас в різний час певні загально- національні завдання, від виконання яких залежало і залежить питання нашого національного буття чи не буття".

На думку М. Драгоманова, перед українським народом в середній і козацьку добу стояли два великі завдання, а саме: відірвати польську загрози зі Заходу і завоювання степів Півдня. Обидва ці завдання вважалися всенародними, вони відчувалися всіма верстами населення. Тому війни з турками і татарами, ясар, чорноморські походи, як теж кризис і вильнення від польської шляхти, проти польські бої залишили глибокий слід в народній пам'яті. Про це свідчать народні пісні і козацькі думи. За часів заходів Гетьманського, Мазепа, Орлика не знайшли відбитки в думках ані в піснях. На зрубування Січі, на стасування автономії Гетьманщини не було ніякої сильнішої всенародної реакції.

Увага та енергія народу була вивідрена ще на вилікування західного південного фронту і на добування нових просторів Півдня. Шойно в другій половині XIX стор., після невдачі польського повстання 1863 року та після Балканської війни (1877-78), яка покинула з Туреччиною, як європейською потугою, насувається попиток майже непомітно новий рішучий злам в українській історії: справа, що на протязі трьох чи чотирьох століть стояла на драбині вартостей на першому місці, роблять більш-менш "очисними питаннями" та сходять униз, зате тепер висувається на чолі справа улодаркування наших взаємин до Росії". (Ці погляди М. Драгоманова на український історичний процес і цитати взяті із "Драгоманівських студій" Івана Лисака Рудницького, опублікованих у збірці його статей "Між історією і політикою" Вид. Сучасність, 1973).

Цікаво відмітити, що в Липинській теж вважав найголовнішим політично-історичним завданням українського народу "відсепаруватися від Польщі так, щоб не втратитися в руському морі". Від українця того завдання залежало, чи Україна зможе оформити себе як нація - держава.

Український народ відсепарувався від Польщі, але до неї не доплив до своїх берегів; він досі борикається з хвиллями небезпечного російського моря. На нашу добу, на теперішні й найближчі майбутні покоління припало найважче завдання упорядкувати наші взаємини з Росією. Важке воно не лише тому, що маємо до діла з чисельним, досвідченим і страшним у своїй нещадності та загрозливості ворогом; але зокрема тому, що політичного становища України між трьома потугами. Це становище покладало на нас в різний час певні загально- національні завдання, від виконання яких залежало і залежить питання нашого національного буття чи не буття".

На думку М. Драгоманова, перед українським народом в середній і козацьку добу стояли два великі завдання, а саме: відірвати польську загрози зі Заходу і завоювання степів Півдня. Обидва ці завдання вважалися всенародними, вони відчувалися всіма верстами населення. Тому війни з турками і татарами, ясар, чорноморські походи, як теж кризис і вильнення від польської шляхти, проти польські бої залишили глибокий слід в народній пам'яті. Про це свідчать народні пісні і козацькі думи. За часів заходів Гетьманського, Мазепа, Орлика не знайшли відбитки в думках ані в піснях. На зрубування Січі, на стасування автономії Гетьманщини не було ніякої сильнішої всенародної реакції.

ман драматизує сцену тим, що Марія питає їх, хто вони. Мудреці відповідають тим самим питанням та покликаються на давні пророцтва, що провістили нове Світло для світа, що є "Світлом від Світла... і вського світла Творця". Марія на ті слова в покорі великій віддас честь своєму Синові. В її словах відбивається гомонем її недавня пісня: "Величть душу моя Господя", і вона в захваті каже:

"То ось, мій Сину твої наряд, кажи увійти ім у Твою черу, щоб бачили багату Твою тут убогість і величу нищету Твою"

Ісус відзивається, зворушений словами Матері:

"Впровад тих, що їх я провадив моїми словами, во моє слово ввійло для них, що мене шукали"

Роман вказує далше словами Ісуса дію Божого об'явлення на Мудреців та як воно вказало їм дорогу до Вифлему. Ісус каже створити вхід до яскрини і Мудреці, тремтячи, входять. Іхній зір падав на особу Йосифа і вони питають:

МІРА ЛЮДСЬКОЇ ВЕЛИЧІ, ЯКБИ...

Київ — "Ми теж творимо свої письменницькі, коли можна так сказати, п'ятирічки". — каже Павло Загребельний, секретар Спільної письменницької України, на вступі своєї статті "Сучасник як поєвєр іспіт" в газеті "Молодь України" з 12-го грудня ц. р. і дає на це докази: "Найперше і найголовніше — це те, що ми заостанє п'ятиріччя мов би відгородили художню публіцистику", бо советські письменники пам'ятають слова Леніна про те, що "ми повинні робити постійну справу публіцистів". Як найбільш успішних публіцистів подає Загребельний прізвища відомих — Р. Братуши, Т. Митгала, В. Чалого (відомих із своїх памфлетів проти "буржуазних націоналістів"). Далі досягненнями цих "письменницьких п'ятирічок" можна вважати, — запевняє Загребельний, — "Шестьдесят наших друкованих органів над новобудованими дев'ятью п'ятирічками", а це в свою чергу допомогло тим письменникам, що були змушені вихити на новобудовані, "малагодити зв'язки з сучасним життям", допомогло багатьом письменникам, "адже виплутуватися", зауважує "гостросучасно", як от Юрій Збанацький в "Ми — не з легенди". Але... Загребельний бере інший тон: творить

від Русі, ті самі культурні впливи Візантії, подібна азбука, опісля висунутої ідеї слов'янської спорідненості, "старшого і молодшого брата", прийшли зазвичай до спільної боротьби проти царського самодержав'я, а в наш час до спільної будови соціалізму - комунізму.

"Вез сумніву ці ідеї спорідненості переконували деяких українців. До речі, ідею "об'єднання усієї Русі" асудували такі самі українці, учні Могилівської Академії, які теж особисто відпочилися з будовою російської імперії. Коли ці ідеї когось не переконували або не захоплювали, приходили спокуюсь політичної військовій, мистецької чи професійній царській у великодержавному, а тепер світовому масштабі. Для нещодного спокуюсь були привілеї та матеріальні користи за служіння тим, що мали владу. Проти тих, що не піддавалися усім цим приманам, вживалося терору (заликування, заслання або вбивства).

Сумно робиться, читаючи ці рядки немолодого вже письменника, який боїться і точно знає, що як каже за багато, каже те, що російському хазяєві не сподобався, то й він поїде в Потьму, в Перм чи де ще там, а північ, де карастєся цвіт української літератури, бо лишилися у його Співці тільки ті, що, як С. Гуцало і В. Коротак, "зачерпнє могутній вітром нових зміна..."

Колядкування в Америці перебрало нові форми, новий зміст. Не гнівається за відвертість, за щирість. "Не дивіться на мене", крилим оком".

Але з цього наслідства над творчістю з цих "могутніх вітрів" над письменниками — мала потіха, стверджує сам секретар ОПУ: "Впадає в око дивовижна одноманітність переважної більшості наших публіцистичних виступів, відбувається якась ківелція творчих індивідуальностей", — каже він, признаючи посередньо давню відому істину, де нема свобода мислі, де світ Божий в пута закований, не може бути справжньої літератури, тому і Загребельний мусять признати: "Навіть здібні літератори... беруться за нарис, мов би втрачають свій творчий пера, зрікаються будь-яких мистецьких амбіцій". Це саме діється "навіть в поезії".

Не сказав одного Загребельний, що справжня творчість могла б розвиватися (і як же красно розвивалася в 60-их роках!), але для цього треба припинити "дисциплінування" письменників і дати їм волю. І тоді буде справжнє мистецтво — міра людської величі.

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоту ваши дтей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межі багьчєвщини, якою є Український Народний Союз, щоб завжди їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового світового члена!

"Ця дитана не є народжена від чоловіка, як це так, о Диво, ма бачмо з Тобою теж Твого подруга?"

І Марія пояснює, що Йосифова присутність є лиш на те, щоб прогнати слова злобних язвів і, що він знає від Ангела всю таємницю зачаття. Роман наслідє Св. Письмо і лишає Йосифа мовчазним під час усієї сцени, хоч Марія виразно запевняє Мудреців, що він їм сам розкаже про дивні Вожі діла, які сам чув і бачив!

Тоді Мудреці розказують, хто вони і звідки та з яких пригодами прийшли. Вони з халдейської землі, де люди не говорять — "Бог богів Господь", з Вавилону, де не знають, хто є Сотворителем тих речей, яким там поклонюються, з Персії, де вогнем карали тих, що не поклонились богам поганських. Вони люди, що їх не дібала жодна суєта і вони відячі за те, що Син Марії звільнив їх від усього хибного думання, але й усіх їх підкорив через глузкі країни з незнайомими мовами. Срусалим, до якого вони зайшли, — не той: від нього

забраний кивот завіта, що мав у собі усі блага, древності давні там минули.

Марія затривожила, як могли Мудреці пройти через Срусалим, що вбивав пророків, де Ірод володіє, той чоловік без закону, що тільки кровопролиттям і дше?" Мудреці запевняють, що вони не втекли від того всього, а лиш насміялись із злоби тієї і пішли, шукаючи, дали, де народилось отроча младо-Предвічний Бог".

Марія все таки, як затривожена за долю дитинки матері, хоче точно знати, про що питає Ірод і фарисей. Мудреці відповідають:

"Питались пильно про час, коли появилася Звізда Світла теж, що тепер явилось, але коли ми сказали — Так, як би й нічого! — Не сгодили бачити того, що пізнали шукали: бо ж ті, що шукають, Конечню повинні б узрити-побачити!"

Отроча маленьке — Предвічний Бога...

Далі кажуть Мудреці, що на них дивились в Срусалимі, як на дурнів, які могли вони мандрувати так насліпно в невідомі краї. Але Мудреці

З МОГО ВІКНА

Колядкування і Вертеп — традиційні елементи українського Різдва.

Вертеп пам'ятаю з того часу, коли шестилітньою дівчинкою із захопленням і подивом я приглядалася дітям вертепним персонажам, а особливо Смерті, зодягненій в біле простирало, яка клапала дерев'яною щоккою, наводила переляк на всіх маленьких глядачів.

В селі Ялий, Сянського повіту з Вертепом обходились саме не кожному хату і все село приймало "вертепників" з мабачкою гостинністю і подивом. Про збіркову листу тоді ще не було мови.

З гімназійних часів пригадую колідників старшого й молодшого церковного братства в Угнів. Святково зодягнені, голосисті, з'являлись у нас уже першого дня Різдва. Співали кілька коляд, виголосували із Святами віршований привіт. Про листу не було згадки. Члени лінійний хор колідував у Угнові на "Просвіту" й "Рідну Школу" — з листом.

В таборі Верхесагаден колідкування проходило дуже святоково й урочисто. Хор "Боган" розувавав коляди задвого перед Різдом. Різдвяні коляди були нашою таборовою "візитівкою", нашою книшкою "гузіт-гу". Хор "Боган" під диригентурою д-ра Романа Станчинського з прекрасними солістками Маріяною, Даркою і Лідією Дублянцями обходив поблизькі шпиталі, переселенчі табори, римо-католицькі костели з концертами різдвяних коляд. Тоді наш "Шедрик" відвожував собі своє місце в окремих для цього поєнєннях.

Колідники співали на хвалу Богу, на прославлення Різдва, на добре ім'я українців, для продовження рідних традицій.

Колідкування в Америці перебрало нові форми, новий зміст. Не гнівається за відвертість, за щирість. "Не дивіться на мене", крилим оком".

Але з цього наслідства над творчістю з цих "могутніх вітрів" над письменниками — мала потіха, стверджує сам секретар ОПУ: "Впадає в око дивовижна одноманітність переважної більшості наших публіцистичних виступів, відбувається якась ківелція творчих індивідуальностей", — каже він, признаючи посередньо давню відому істину, де нема свобода мислі, де світ Божий в пута закований, не може бути справжньої літератури, тому і Загребельний мусять признати: "Навіть здібні літератори... беруться за нарис, мов би втрачають свій творчий пера, зрікаються будь-яких мистецьких амбіцій". Це саме діється "навіть в поезії".

Колідкування в Америці перебрало нові форми, новий зміст. Не гнівається за відвертість, за щирість. "Не дивіться на мене", крилим оком".

Але з цього наслідства над творчістю з цих "могутніх вітрів" над письменниками — мала потіха, стверджує сам секретар ОПУ: "Впадає в око дивовижна одноманітність переважної більшості наших публіцистичних виступів, відбувається якась ківелція творчих індивідуальностей", — каже він, признаючи посередньо давню відому істину, де нема свобода мислі, де світ Божий в пута закований, не може бути справжньої літератури, тому і Загребельний мусять признати: "Навіть здібні літератори... беруться за нарис, мов би втрачають свій творчий пера, зрікаються будь-яких мистецьких амбіцій". Це саме діється "навіть в поезії".

Колідкування в Америці перебрало нові форми, новий зміст. Не гнівається за відвертість, за щирість. "Не дивіться на мене", крилим оком".

Але з цього наслідства над творчістю з цих "могутніх вітрів" над письменниками — мала потіха, стверджує сам секретар ОПУ: "Впадає в око дивовижна одноманітність переважної більшості наших публіцистичних виступів, відбувається якась ківелція творчих індивідуальностей", — каже він, признаючи посередньо давню відому істину, де нема свобода мислі, де світ Божий в пута закований, не може бути справжньої літератури, тому і Загребельний мусять признати: "Навіть здібні літератори... беруться за нарис, мов би втрачають свій творчий пера, зрікаються будь-яких мистецьких амбіцій". Це саме діється "навіть в поезії".

Колідкування в Америці перебрало нові форми, новий зміст. Не гнівається за відвертість, за щирість. "Не дивіться на мене", крилим оком".

Але з цього наслідства над творчістю з цих "могутніх вітрів" над письменниками — мала потіха, стверджує сам секретар ОПУ: "Впадає в око дивовижна одноманітність переважної більшості наших публіцистичних виступів, відбувається якась ківелція творчих індивідуальностей", — каже він, признаючи посередньо давню відому істину, де нема свобода мислі, де світ Божий в пута закований, не може бути справжньої літератури, тому і Загребельний мусять признати: "Навіть здібні літератори... беруться за нарис, мов би втрачають свій творчий пера, зрікаються будь-яких мистецьких амбіцій". Це саме діється "навіть в поезії".

Половина світу не має вільної преси

Женева, Швайцарія. — Міжнародний Пресовий Інститут опублікував в понеділок, 22-го грудня ц. р. деякі дані про пресу в світі, і стверджує, що більше як половина світу немає вільної преси, бо її контролюють державні, партійні, приватні і навіть церковні чинники. Деякі держави засудили цензуру преси, — говорять Петер Галлінер, директор згаданого Інституту в Цюриху, який піддержують 1.900 видавців, редакторів і коментаторів — деякі згоджуються з методами цензури, але багато запитаних промовчало це питання і не відповіли нічого". Згідно з інформаціями Інституту, багато країн Азії і Африки; таких як Індія, Бенгладеш, Нігерія, Замбія, Південна Корея, як також багато країн Латинської Америки увели в себе цензуру преси цілком недавно. П'ятеро запевнен генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, що СС-СР респектуватиме підписано в Гельсінкській декларації, яка передбачає свободу преси й інших інформаційних засобів, в Советському Союзі не наступили жадні зміни відносно преси, — говориться в повідомленні Міжнародного Пресового Інституту.

Ти нам народився, о отроча маленьке — Превічний Воже!"

Тоді Непорочна (Амометос!) — так називав в тім місці Марію Роман, — взяла дари і сказала такі слова:

"Потрійні дари прийми, мій Сину, і сповни три бажання для дити, що Тебе породила:

за щасливі пори року, за плоди землі, за тих, що на землі ціл живуть".

Закінчення поеми є високо Маріянське. Марія каже Синові, що вона не лиш Його Маті, Вона просить за всіх:

"У мої особі — вся твоя земля найде сильну оборону і охорону і поміч, на мене звернеш очі твої, що прогнав були від щастя раю, бо я їх приворожу до пізнання всього; через мою особу, що тебе породила, Тебе, отроча маленьке — Предвічний Вога.

Спаси світ, о Спасителю, бо того Ти прийшов; візьми все, все бо Твоє, (Закінчення на стор. 4-й)

Полтавський вечір у Бостоні

Ініціативна група Полтавців в Бостоні, що складалася з трьох родин: Баранців, Кайків та Каліничуків, влаштувала в неділю, 19-го жовтня, д-р. Полтавський Вечір для вшанування 800-річчя Полтави. Цей вечір мистецькою програмою та полтавськими стравами відбувся в залі УПЦеркви св. Андрія в Бостоні.

Програму започатковано українським національним гимном, що його виконали присутні перед відкриттям і гарно вдекоровано сценою при фортепіановому супроводі піаніста Мирослава М. Вінтонєва.

З черги інж. К. Гусак, голова В-УККА-Бостон, привітав Полтаву й бостонських полтавців з 800-річчям та поградував, подякував за їх цінний труд та за запрошення Відділу УККА-Бостон до співпраці. Він представив також публіци полтавця інж. Андрія Баранника, що виголосив привагидну доповідь про значення Полтавщини та міста Полтави в історії розвитку української культури, вказуючи на цілий ряд культурних діячів, що їх видала Полтавщина, які своєю діяльністю причинилися до піднесення культурного рівня та національної свідомості українського народу.

Доповідач звернув увагу присутніх на велике табло, що на ньому були побільшені фотографії 19-ох діячів полтавщини, було 12 фотографій важливих будинків Полтави, була також в колірних географічна, мапа полтавської області, типові полтавські хати та народна полтавська ноша. Всі фотографії побільшені з архіву полтавців Сергія Кайко та таблицю естетично оформив полтавець Микола Каліничук, що був рівночасно мистецьким керівником музичної частини програми.

У музичній частині програми виступала двінадцять солістка Лариса Діак, ліричне сопрано Бостону. Вона виконала 3 пісні з "Наталки Полтавки" та "Сольбиці", "Чорнобривці", "Підгогобине до цієї програми жіноче трио в складі Лариса Діак, Лідія Голова та Леся Стружук з двох своїх виступів виконали пісні: "Полтавський рунічник", "І по той бік гора", "Мої Ясени" та "Мавки". Солістка і жіноче трио виступили зі своїми точками при фортепіановому аккомпанюванні українського піаніста Мирослава М. Вінтонєва, що

в своїй сольовій точці програми виконав на фортепіані "Спомири з гір" — Безкоронайного. При аккомпанюванні цього піаніста, виступив також Євген Мороз, бостонський бас-баритон і виконав дві народні пісні "Ой під вишнею" і "Ой у полі три криниченьки". Солістка і жіноче трио виступило в гарних полтавських народних строях.

Виконавці програми публіка нагородила довгими оплесками, висловлюючи своє признання. Також гучними оплесками нагородила публіка Марію й Сергія Кайко за гарно, на переміну прочитаний вимок з Енеїди І. Котляревського, "Еней в печлі".

На прикінці програми на сцену викликали всіх виконавців мистецької програми з її керівником, і дві дівчинки вручили їм дві великі квітки квітки.

В передсудній точці програми д-р Роман Миколасевич зі сцени привітав і поградував бостонських полтавців в імені Регіональної Комісії дослідів Полтавщини при НТШ в Нью-Йорку захоплювався їх збирати всі матеріали й споглядати Полтавщини для регіонального збірника Полтави.

Після програми полтавці подали гостям, що сиділи за столами полтавську вечерю, що складалася з галушок, мандриків пірижків, яшніжків і квасу. На початку вечері Сергія Кайко прочитав гумористичний вірш "Ода до вареників", а цілу програму полтавського вечора, під кінець вечері, закінчив кінець заступник голови в Бостоні, що як конферансьє провів від початку до кінця цілого вечора. Він висловив подяку групі полтавців, що організувала програму й всім, що допомогли зrealizувати 800-річчя Полтави в Бостоні. Він згадав імена родин Гриценків, Борганів, Кондратюків, Голубів, Радюків, а з пань згадав Олмерку, Колосову, Микевичеву, Гливу та молоді членкині Відділу ОЧСУ в Бостоні, що допомагали подавати до вечір гостям та всім, що приготували, варили й розносили до столів вечерю, а відтак допомогли спратувати й апаратувати.

Весь час сцена була відкрита, а прибрано її триколірними рисунками вишивок, відповідними написами "Полтава 800 років" та великим гербом міста Полтави. На мальовчому квадратному щиті написаний золотий лук — він же роботи полтавця, мистецького керівника програми цього вечора.

Інж. Михайло Вінтонєв

Дир. Петро Постолюк...

Закінчення зі стор. 1-ої) сі відвороту Української Галицької Армії в березні 1919-го року був приданий до Першої Бригади УСС, як її ад'ютант. Після ліквідації УГА, перейшов з кількома іншими стрільцями до повстанського загону отамана Волиняця і опісля до Дієвої Армії в Могилеві.

Після прогри Визвольних Змагань П. Постолюк закінчив торговельну школу та спеціальні курси книговедень і був одним із засновників та перших директорів в-ва "Червона Калина" у Львові. В 1923-му році закінчив студії на філософічному факультеті Віденського університету, але повернувшись до Львова, знову почав широкі видавничі і громадські діяльності, бувши в проводі багатьох крайових установ.

Після скитання по Західній Європі, в 1949 році по-

селився з дружиною Лідією і малолітньою донькою в Америці, зразу ж відновивши тут в-во "Червона Калина", яке під його проводом діє до сьогодні. В 1958-му році зустріла його велика родинна трагедія, як по короткий не дузі померла його дружина.

Після його відходу на емеритуру, місце дир. Петра Постолюка в "Свободі" не легко буде заповнити працівником з таким знанням, досвідом, ініціативою та енергією і відданістю своїй праці, що ними він завжди визначався, крім великого таланту, дружби і співпраці, за які його шанували і любили його співпрацівники, бажаючи йому тепер ще довгих емеритованих літ життя і творчої праці для своєї громади і народу, яким так віддано він служив все своє дотеперішнє життя.

ПЕРША РІЗДВЯНА...

бо того Ти, Веселитий, поважис Мені і Мудрецим і всім сотворілиням".

Кінчиться поема і слова Марії досить життєво. Марія каже, що мусять гінати до Єгипту і там потрібні їй будуть дари Мудреців:

"Мушу гінати до Єгипту з Тобою і для Тебе, о мій Ти прориднику, о мій Ти сину! мій Сотворителю і мій"

Спасителю, Отроча маленьке — Превічний Воже".

Ось і короткий зміст із уривками тієї першої риздвяної поеми. Хай і це допоможе нам відкрити на мить цю давню, глибоку і щирю по-божність риздвяних днів.

"Християнський Голос", 1963.

Президент підписав закон щодо зменшення податків

Вейл, Колорадо. — В доповіді в Вашингтоні до цього лейблаторського курорту президент Джералд Форд підписав законпроєкт, який продовжує зменшення у федеральних податках на перших 6 місяців 1976-го року, як також підписав 18 інших законпроєктів, які розповсюдять свої однієїжні вказівки. Разом з Президентом до Вейла прибула його дружина Бетті-дочка Суєн і син Майкл і Стивен.

Як відомо, ще минулого тижня Президент і Конгрес дішли до порозуміння щодо зменшення податків. В 1976-му році на 18 місяців зменшуватимуться податки в майбутньому також зменшити видатки федерального уряду, однак застерігаючи собі право збільшувати або зменшувати ці видатки, якщо цього вимагатимуть економічні обставини.

Президент підписав енергетичний законпроєкт

Вашингтон. — Після односторонньої конфронтації між Вільям Дромом і Конгресом в справі цін на нафту, президент Джералд Форд у понеділок, 22 грудня, підписав компромісний законпроєкт, який має обнизити ціни на американський нафтову ропу та усталізувати ціни бензинів та оливи до огривання, прийняти на наступних п'ятироку року. Президент також повідомив, що зносить 2-долларову підвижку в миті, яка мала на меті зменшити імпорту закордонних нафтових продуктів.

ДО ВИНАЙМУ у ФІЛДЕЛФІ, Па. 1-РОДИННИЙ ДІМ 8 км. з килімами. Тел. (215) 457-1690 або (212) 726-8800

Укринський Літературний Містечкий Клуб. Митрополит, 149-2-00

Нью-Йорк. — 3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 26-го грудня ц.р. о год. 7:30 вечора, відбувається Літературно-Музичний Любовний Вечір. У програмі візьмуть участь: інж. Іван Жуковський, Іван Керницький-Ікер і Теодор Терен-Юсєвіч.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусять замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як внодудне 31-го ГРУДНЯ 1975 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1975 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу запланувати вилатки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у СЕРЕДУ, 31-го ГРУДНЯ 1975 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співзв'язані з присилкою вилаток, будуть подані як довжинки в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Перша матура в Балтіморській Школі Українознавства

Балтімор (АВУ). — Школа Українознавства в Балтіморі на протязі 25-річного існування добре послужила своїй громаді і нашому народові, коли вважимо, що за цей час понад три сотні української молоді нашого міста пізнали у ній українську історію, географію, культуру, мистецтво, а передусім завлачили української літературної мови.

У тій школі виховалось наше нове покоління, що Українознавство, як і український народ і його майбутнє йому не чужі. Ця молодь, почувавши себе американськими українцями, не продовжувала працювати в Україні, пригнані до біженства з нас, не відчужувались від своєї громади, і не відступали від обов'язку продовжувати працю своїх батьків, ділів і пращів. У нашому місті непомітно і поступово вона починає діяти там де цього найбільше потрібно. Закінчивши Школу Українознавства, вона повертається вже вчителюми до тієї школи, переймаючи провід у Платі, СУМІ, УМІ, і організує та ідейно цілеспрямовує нашу прибуду виступи перед американським світом, а також сама бере у них активну участь. Для неї — українець український брат, — а старшого покоління патріотична нетерпимість незрозумілі і несприятливі. В неї переважає почуття побратимства

і кровного споріднення, яка для добра молоді не жаліє свого часу ані туду. До педагогічного складу школи належать професори: Михайло Хома, о. шамбеллі Мельничук, Володимир Сушко, Володимира Войтович, Петро Войтович, Марія Зозуляк (колишня учениця, сьогодні професор американської середньої школи).

Обов'язки голови Батьківського комітету виконує Теодор Хай. Зокрема заслуговує на признання факт, що завдяки наполегливим заходам інж. Володимира Сушки, школа офіційно отримала визнання від шкільної влади стейту Мериленд признання кредитів, себто учні нашої школи дістають кредит з української мови, як іноземної в їхній американській школі.

На протязі цілого періоду діяльності школи від 1950-го року навчав у ній безперервно проф. Михайло Хома, директор школи, а часом вчили в ній професори: Марія Хома, душа усіх мистецьких імпрес, Ольга Курялас, о. Андрій Липинський, Семен Михайлишин, Софія Михайлишин, св. п. Борис Зелінський, Оксана Калиновська, Лідія Чумак, Лідія Лемішка, Петро Войтович і о. Юрій Маркевич.

Заряд школи влаштував багато цікавих і успішних мистецьких імпрес, як: вистава опери "Коза Дереза", Риздвяних Вертепів та інтермедій, патріотичних святкових програм, танцювальних виступів на місцевих українських фестивалів та вступ, на запрошення американських шкіл та інституцій.

В школі тепер навчається 60 учнів у старших класах і п'ятьох у нижчих. Адміністратором школи є колишня учениця, а тепер професійна сила в ділянці хемічних речовин мгр Ірина Траска,

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"Самопоміч" в Нью-Йорку

Дивіденду від членських опадностей у висоті: річно — виплачуємо чвертьрічно. То дає \$6.14 від \$100.00 на рік, якщо не вибрате чвертьрічної дивіденди.

6% Безплатна життєва аскурація опадностей до висоти \$1,000.00 і позичок до висоти \$10,000.00.

Опидности членів забезпечені Федеральною Агенцією NCUA до висоти \$40,000.00 на однок з члена.

Шадливі сертифікати одно, дво і три річні. Позички особисті та гіпотечні — до сплати в догідних ратах.

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION 108 Second-Avenue New York, N.Y. 10003 Tel.: (212) 473-7310

MALE

СТОЛЯР

головно до кабинетів, може дістати працю в Нью-Йорку, 70 вул. (Вест). Може бути партайм. Добрі умовини праці. Тел.: (212) 362-0777

REAL ESTATE

ДО ВИНАЙМУ 4 КИМНАТНЕ ПОМЕШКАННЯ на Асторі, Н. Й. 31-63 — 44-та вулиця. Телефонувати до АНДРІЯ ВОЧНЕВИЧА (212) 728-8344

PETER JAREMA UKR. ПОГРЕБНИК. 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. OREGON 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10468 Tel.: 865-2478

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуґа ЦИРА І ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Важливе повідомлення! Важливе повідомлення!

Українське Академічне Видавництво

повідомляє Українську Громаду, що після трьохрічної підготовки, вже появилася АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ фундаментальна праця —

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ HISTORY OF UKRAINIAN LITERATURE

Автор праці, світової слави український славіст і учений проф. Дмитро Чижевський

Редактор праці, відомий український літературознавець Проф. ЮРІЙ ЛУЦЬКІЙ

Переклад базований на українському виданні УВАН з 1956 р. Проф. Чижевський значно поповнив і доповнив українське видання і також додав розділ про "Реалізм в українській літературі". Тверда окладника. Ціна \$25.00 700 стор. У м'якій окладці ціна \$15.00

Інші англомовні праці Українського Академічного В-ва: Kullsh Mykola. SONATA PATETIQUE. 1975 \$7.50 Wypar Lubomir & O. Subtelny. HABSBERGS AND ZAPOROZHIAN COSTACKS. 1975 9.00 Lyscky G. MODERN UKRAINIAN SHORT STORIES. 1974. 8.50 Kullsh Pantelejmon. THE BLACK COUNCIL. 1974. 7.50 Struk Danylo. A STUDY OF VASYL STEFANYK. 1974. 8.50

Замовлення з грошевим переказом надсилати до: Ukrainian Academic Press (A Division of Libraries Unlimited, Inc.) P.O. Box 263 LITTLETON, Colorado 80120

TARZAN, Ч. 7410. Тар зан пояснює свій поєнєх

Це це одна твоя перемога, Тарзане... Цей кін тепер задля тебе пішов би до самого пекла! Старатимуся еминуті той шлях!... Я не позичав би його, Петре, якщо б не був стурбований дивним передчуттям про долю моєї жінки! Правдоподібно покажеться, що турбуюся надаремно, але почуватимусь краще, коли сам переконаюся в тому!